

GAZETA LWOWSKA.

We Srode

N^{ro}. 56.

16. Maia 1821.

Wiadomości krajowe.

Z Lwowa. — C. K. Rząd krajowy postanowił do umieszczenia następujące:

U w i a d o m i e n i e :

Ponieważ w powszechnym Szpitalu chorych we Lwowie nauka praktycznego leczenia chorych na oczy rozpoczyna się, przeto wzywają się Zwierzchności miejscowe i mieszkańcy poblisko Lwowa znajdujący się, aby chorujących na oczy, za opłatą ustanowioną kosztów leczenia i pielęgnowania, w Prefekturze szpitalu chorych uścić się mającą, na kuracyję do tutejszego powszechnego Szpitalu chorych oddawali.

Jego Ces. Król. Mość uchwala Swoję najwyższą datowaną w Laybachu pod d. 16. Kwietnia r. b. raczył dowodzącego w Lombardyi C. K. Jenerała Porucznika Hrabiego Bubnę, ze względu znakomych jego usług zaszczyścić Wielkim Krzyżem Cesarско-Austriackiego orderu Leopolda.

Z Wiednia d. 5. Maia. — Wczoraj d. 4. b. m. spalono znów publicznie w Wiedniu dziesięć milionów pieniędzy papierowych.

Wiadomości zagraniczne.

W ł o c h y.

Artykuł Korrespondenta z Rzymu z d. 18. Kwietnia zawiera co następuje: »Król Juno Obojczy Sycylii, który przybył tu w Południach po południu, odwiedził wczoraj Jego Świątobliwość. Niewiadomo jeszcze kiedy zjad wyiedzie; dwaj z jego ludzi Dworu nie mogą się umieścić w pałacu Farnese naigli prywatne mieszkanie na dni dziesięć. Zda się że Monarcha ten nie dugo się myśli zabawić.

W Niedzielę Wielkanocną stanęło na plan kościoła S. Piotra 5000 wojska Austriackiego z dywizyi Stutterheima dla otrzymania błogosławieństwa Papieżkiego. Oddział ten powraca z Neapolu do Lombardyi. — Uwie-

ziono tu na rozkaz Papieża P. Josi Zastępcę Prokuratora Papieżkiego przy Sądzie Wika-ryjackim, ma on być stawiony przed Inkwizycyją i zdać się być o ciężkie przestępstwo obwinionym. — Kardynał Cacciapiatti który podczas wybuchnienia rewolucyi Piemontskiej dla poratowania swojego zdrowia bawił w Novara miejscu swego urodzenia, a potem oddał się do Medyiolanu, gdy teraz pokój został przywrócony powrócił tamże i otrzymał od Ojca Świętego na nowo pozwolenie na sześciomiesięczne oddalenie się. — Kamerdyner Jenerała Angielskiego Ridde zakochawszy się w tegoż córce, aby go uprzętnąć, zadał mu truciźnę, atoli ta sprawiła tylko mocne wzmoty a lekarze śledząc dokładniej odkryli iey niewątpliwe dowody. Jenerał ten żyje jeszcze, Kamerdyner jest uwięziony.

Królestwo Sardyńskie.

Jego Królewicowska Mość Xiążę Genevois wyrokiem swoim wydanym w Modenie na d. 19. Kwietnia, mianował Kawalera Ignazio Thaon di Revel, Hrabie Pialongo, aż do przybycia Swoiego Wielkorządcy w Państwach Swoich (Luogotenente - Generale) wspomniany Wielkorządcę przybył z Modeny do Turynu, gdzie będzie mieszkał.

Hiszpania.

Dziennik Paryzki udziela w liście prywatnym datowanym z Madrytu pod 9. Kwietnia następujące szczegóły tajemnego posiedzenia Stanów, które nastąpiło w skutek poselstwa Królewskiego przesłanego Zgromadzeniowi względem spraw Neapolitańskich: »Skoro odczytano poselstwo, przetożono mianowanie Komissyi, która miała dać ustną odpowiedź na poselstwo Królewskie i naradzić się z Królem nad środkami, których użycie mogłoby być w terażniejszych okolicznościach potrzebne. Potem powstało pytanie, czyli Deputacyja ma się naradzać z Królem w obecności Ministrów lub nie? Hrabia Torreno oświadczył się przeciwnie, z zapalem oskarżał terażniejszych Mini-

strów o niezdolność i nieumietność w sprawach. Bardzo namiętne jego wyrażenia użyte przeciwko tym, którzy nie byli jego zdania, i których oznaczył jako nieprzyjaciół byłego Ministerium, i wyraz »Stronnictwo,« użyty przez niego w mowie, dały powód, że przez większość wezwany został do porządku.

Po przywróconey spokojności zabrakł głos P. Traver i rzekł, iż w rzeczy samej w Zgromadzeniu Stanów jest Stronnictwo, dobrze znane. »Stronnictwo to, rzekł on, składa się z Deputowanych, połączonych ściśle z dawnym Ministerium, wspierających one ze wszystkich sił, mieniące się być właściwie Narodem Hiszpańskim, poświęcili onemu publicznej pomyślności, spokojności narodu, sławę Riegi, i mamże powiedzieć dostojność i sławę reprezentacji narodowej. Stronnikami są ci, co mieli udział do zbrodniczego planu osłabienia władzy Królewskiej, puszczenia bezkarnie obelgi wyrządzonej osobie Króla i co miesiąc zrzadzania nowych zaburzeń; Stronnikami są ci, którzy wiodą Narod do upadku zgubnymi pożyczkami, ci, którzy rzucają nieprzezyrzaną zastłonę względem użycia pieniędzy zaciągniętych przez tę pożyczkę, względem owych 65 milionów, których wydatku podług wszelkich śledztw odkryć nie można; Stronnikami są na koniec ci, którzy sądzili, że w nagrodę doznanego przez nich prześladowania, powinna im na zawsze ulegać Hiszpania.« Mowca zakończył iedną mową wystawiając nieszczyście, które wedle jego mniemania ściągnęli przeszli Ministrowie na Hiszpanię. — Mowa D. Romero Alpuente dała powód do nowych rozpraw, przy czem i ten mowca wezwany został do porządku. Na koniec rozstrzygnięto, że Deputacja Stanów naradzać się ma z Królem w obecności Ministrów. — Przypisek do pominionego listu prywatnego, zawiera, że Deputacja Stanów przyjętą była przez Króla na d. 9. bardzo łaskawie. Król Jmć, zalecił Deputacyi tej, aby zapewniła Stany, iż Jego sposób myślenia nie będzie zmieniony i dodał, że Król Jmć ma nadzieję iż Konstytucja Hiszpańska trwalszą będzie od Neapolitańskiej.

List znanego Korrespondenta gazety powszechnej Niemieckiej w Madrycie z d. 4. Kwietnia zawiera: »Od niejakiego czasu znajduje się tu Kapitan Neapolitański, nazwiskiem Gamboa w sprawie ważnej, robić zwolenników Węglarzom. Wolni mularze, którzy przez zniesienie Inkwizycji nabyli niejakiego znaczenia, od czasu jak wszędzie po otwierano łóża, nie mają już dla siebie takiego poważenia; w szczególności przez to popsuło się dobre po-

rozumienie, że prawie wszyscy A francesados, którzy od roku 1811 i 1812 zawsze są nieprzyjemnymi dla liberalistów powrócili z Francji wolnymi mularzami. Krótko mówiąc, charakter, który instytut ten prawie w całej przyjął Europie, przeszkadza, aby był klasą i podporą planów zaburzających świat. Już z r. wpadli na myśl nadadź Węglarstwu ogólny kierunek i w rzeczy samej ma on tak we Francji jak i Anglii tak znaczne, jak tutaj postępy. Uroczystości sierżantów, podoficerów itp. przeszły niedawno, których Gamboa nieopuszczał, podają sposobność dogodną uczynienia zwolenników dla zamiarów Węglarstwa pomiędzy tak ważną klasą. Przeszły Niedzieli, milicyja narodowa konna dawała Kapitanowi Gamboa w kawiarni Fontana d'Oro, świetną ucztę, na której byli także Quiroga, Palarea i inni.

Pomiędzy toastami były bezsprzecznie pamiętniejszemi za zdrowie Jenerała brata Foy, wojska wolności (szkoda pięknego wyrazu!) i rozszerzenie się Konstytucji Hiszpańskiej po całej ziemi. Pochlebiali sobie, że Jenerał Foy pojdzie za przykładem Riegi i Pepegó; co większa, już go stawiano na czelę dwudziestu czterech tysięcy ludzi wojska narodowego, i zajmowano nas długo rozruchami w Grenoblu i Lyonie (o których tu własnie tak prędko wiedziano, jak w Paryżu), aż dnia wczorajszego nadeszła pocztą z Hiob przywiozła nam wiadomości o niepomysłnym skutku zamiarów i o pierwszych korzyściach otrzymanych przez Austriaków. Dziennik Universal przedziwnie zamleca o tych wypadkach, kilka innych gazet już je udzieliło, lecz takie przedstawiają, jakoby onym nie wierzyły, bezwątpienia tylko dla tego, aby przez udzielenie nie ściagnąć na siebie zemsty Liberalistów. Konstytucjonista w ułożonym przez siebie artykule z Neapolu wystawił całe Włochy upoione radością, że Hiszpania wysłała liczną i »zapłaconą« flotę na wsparcie Neapolitanów; atoli niestety oświadczyli Ministrowie, że flotta ta składa się tylko z iednego okrętu przeznaczonego wziąć pewne osoby, gdyby nieszczęśliwy koniec wojny przymusił ich do opuszczenia Włoch. — Na posiedzeniu wczorajszym Stanów mowiono wiele o oświadczeniu wojny, którą chciano wypowiedzieć północnym Monarchom, szczególnie nastawał na to Moreno Guerra (Wojna), który nieprożno zdaje się mieć to nazwisko, wsparty przez Sołetniego starca, Romero Alpuente, atoli reszta Członków była roztropniejsza, i czuła to należycie, iż bez pie-

nieędzy, żołnierzy, okrętów, nie można wysłać wojska do Włoch, tym bardziej, że go potrzeba w krain dla utrzymania niechętnych. O Burgos rozchodzą się znowu dziwne rzeczy, Ministrowie wzbraniłi się dać w tej mierze objaśnienia, ponieważ nie sądzili, aby był czas mówienia o tem. Jest to w istocie tylko «so rabusiów» pod rozkazami sławnego dowodzący w wojnie o niepodległość, tymczasem Rząd nie uznał za dostateczną siłę do pokonania niechętnych stojącego załogą w Burgos pułku, będącego za Konstytucyą, wyraża Dziennik Universal (iako gdyby nie wszystkie pułki podobnie myślały!) i rozkazał wyruszyć także drugiemu pułkowi przeznaczonemu do Toledo. Takie cząstkowe doświadczenia, iako inż mówiłem, nie nabawiają nas boiaźni; zuchwalecy sami się dobrowolnie niszczą, wskazując jednak iakie są żywioły, że potrzeba tylko kilku dzielnych ludzi dla zapalenia wojny domowej w Hiszpanii. Liberaliści widzą to dobrze; żądają [pochodzą] ich starania, ile możliwości utwierdzenia się, lecz niestety byle nie tem, co by przesadnem było nad wszelką obronę! W wielu rzeczach przewyższają oni swoich przeciwników, mają więcej zręczności, chytrości, zgody i stanowczości sposobu myślenia; lecz przeciwnicy są liczniejszymi. Starano się w istocie zobowiązać sobie lud przez zmniejszenie podatków; miało stać zniewolno sobie zupełnie przez zniesienie akcyzy; włościanie mają być uwięci zniesieniem praw posiadaczy ziemi, atoli zaszczyt już odmiany i których się jeszcze obawiają, wielu bogatych rodzin zniewoliło już lub postanowiło do ograniczenia swoich wydatków a to wiele dało powodu do niechęci. Prawi liberaliści mniemają, iż dla wolności potrzeba ich zmusić do wydatków, iakie dotychczas mieli kiedy ci zaślepieni ludzie nie znają swojej korzyści; — chociażby mało było instytutów ubogich, to przecież zebranie nie będzie zakazane! — Wyплата rat dla Domu Królewskiego podobnie nie nastąpiła z taką pewnością, iako niedawno twierdził Minister Skarbu, ponieważ W. Marszałek podał Stanom wykaz, z odebranych o czem wprawdzie nie było więcej mowy, atoli wykaz nie jest kwitem. — Myśląc część publiczności (pospółstwo bowiem zapożycza się nadzwyczajnymi dodatkami o zwycięstwach Neapolitanów) zaostrzoną maciekawość względem zdania sprawy Skarbu. Stany zebrali się już od Niedzieli a jeszcze takowego im nie przełożono. Ociąganie się to dało powód do różnych domniemań. Z resztą mogą znowu utworzyć skrzywie swoje liberalni

bankierowie Paryżcy, za tę szlachetną czynność, wsparcia dobrej sprawy kilku set milionami; wynagrodzimy im nietylko utraceniem 409 milionów, lecz gdy się im podobać będzie i więcej. — Z d. 7. Marca. Wiadomości o wypadkach Turynskich nadeszły o negday przez gońca rozgniewały naszych Ultra-liberalistów. Tu szepczą po cichu, tam hałasują, owdzie naradzią się; słowem te niespodziewane wypadki w porównaniu przesadzanych nadziei, któremi od kilku tygodni się żywią, uprawiają ich w nadzwyczajne położenie. Nadto i we Francji nieidą pomyślnie rzeczy, chociaż wystawiano, że południowe Departamenta ogłosiły już Konstytucyę Hiszpańską. Dziennik Universal wyrzucał mocno dziennikowi Miscelanea, że umieścił wiadomość o niepomyślnym przedsięwzięciu w Grenoblu i Lyonie obwiniając go, że służy Rojalistom. Na posiedzeniu Stanów wyrażają się z taką mocą, która sprawia obrzydzenie. Romero Alpuente, Palarea, Moreno Guerra i. t. p. wściekają się tak dalece, że już mówić nie są w stanie; zebrani Monarchowie w Laybachu nie są inaczej nazywani iako tylko tyranami, despotami, a Dzienniki starały wynajdywać anekdoty, aby na umyśle Ludu uczynić wrażenie. — W rzeczy samej uderzającą jest, że dotąd mogą być obecnymi posłowie Monarchów, których co chwila znieważają Reprezentanci Ludu. Moreno Guerra chciał ich przed kilku dniami uwolnić od tej nieprzyjemności wnosząc, aby Posłom Rosyjskiemu, Austriackiemu i Pruskiemu dano paszporty, atoli zaniechano jego wniosku. Redaktor wyraża swoją radość z wiadomości, że w Medyolanie zabito skrycie dwóch lub trzech Officerów (*asasinados*). Otoż to moralność naszych Liberalistów! — Wciąż trwają ieszcze rozprawy nad prawami posiadaczy gruntowych. Nie można zaprzecć, że wielu Deputowanych okazało w tych rozprawach gruntowne nauki i zalecającą znajomość prawa, inni zaś popisywali się z całym zapasem demagogicznych zasad. — Wszyscy ludzie, wrzeszczali Moreno Guerra, odebrali przy urodzeniu równe prawa do plodów ziemi; prawa rozszczone posiadaczy ziemi gruntują się na niesprawiedliwości, oni chcą tylko żyć z pracy innych. Jeżeli postawiwszy pieniądze na loteryję, utracę, muszę znieść to, jeżeli kupię dyszczochron i zgubię go, więc zmoję; jeżeli posiadacze gruntowi utracą swoje prawa niechay także zmoją! Tak do straty łączą ieszcze nągrawanie, i dziwią się, że są niechętni, nawet przypisują to «pobłażeniu», iako mówią,

z którem przeciwko Serwilom postępują! Gdyby kiedyś, czego Boże uchowaj, przyszło do wojny domowej, ktożby był winnym? Bez wątpienia na tych cała spadnie wina, których nie tylko staraia się ogołocić, ale nawet schaćbić. Nadto Konstytucyjonista nasz podał nam wczoraj dowód, iak liberalność nasza zgadza się z naywiększą niewolą. Podpułkownik naszego woyska narodowego powrócił niedawno z Havanny i przywoził z sobą niewolnika. Niewolnik zbiegł mu tutaj, i żądał swojej wolności. Prawa nie mogły odiać liberalnemu Podpułkownikowi niewolnika, atoli Król, Infanty, Ministrowie i Magistrat złożyli się i wykupili niewolnika na wolność. Przed kilku dniami niewolnika i iey córka znayduiąca się w Majorce podały skargę do Stanów na złe obchodzenie się ich Pana z nimi i prosily o wolność. Jeden z Deputowanych przełożył w rzeczy samey ustanowienie prawa, by nie istniała więcej niewola na półwyspie i blisko leżących wyspach; atoli, Konstytucyjonista mniema, iż to nic nie iest innego, iak powstawać na majątek całej massy Lndu. Krzyk przeciwko handlowi niewolników iest to sentymentalny pedantyzm, i niewolnicze małpowanie Anglików, którzy na kerzyć swoich posiadłości w Afryce i Azyi zrobili naszych właścicieli w Antyllach żebrakami. Amerykanie, naygorliwsi republikanie, nie tylko, że otrzymali niewolę rodu Afrykanów, ale białych niewolników. W rzeczy samey, nasi Liberalisci nie mają sobie za występki, obchodzić się z ludźmi, iak ze zwierzętami domowemi, podczas, gdy wypowiadają niszczącą wojnę własności, z którą ani połączoną iest Zwierzchność ani osobiste daniny! Jednak, iakkolwiekby swoy wewnętrzny sposób myślenia zdradzali, będą zawsze niestety ludzie, którzy swe piękne czyny mniemają »wolnością«, swoje wychwalanie »prawami ludzkości« i t. d. zwodzić będą; uważamy to atoli za obowiązek każdego poczciwego człowieka, by odkrył oszukaństwo, iak dalece iest w iego mocy.»

Francyia.

Izba Parów przyjęła iednomyślnie na d. 21. Kwietnia projekt do prawa względem dawniejszych budżetów (z roku 1819). Po czém odebrała dwa przełożenia Rządowe; iedno tyczy się ustalenia sądowniczego postępowania, drugie urzędowania Parów w wypełnianiu ich obowiązków sądowniczych; obu tych przełożeń rozpoznanie nastąpi na d. 24. Kwietnia.

W dzień Chrztu Xięcia Bordeaux, każdy podofficer i szeregowy woyska Francuzkiego otrzyma dwudniowy żołąd i pół litry wina. Uroczystość tę ogłosi we wszystkich twierdzach 21 wystrzałów artyleryi.

Multany i Wołoszczyzna.

Z nad granio Multan d. 9. Maia. — Listy z Bukarestu z d. 29. z. m. zapewniają, że Teodor Sludzier Władimireskoi umocnia tameczną Stolicę, Ypsylanti zaś Tirgoviste znaczne miasto na Wołoszczyźnie i że takowych chcą bronić.

Tymczasem Teodor kazał przyjąć w Bukarescie ze wszystkimi oznakami honorowemi Pełnomocnika Kallimachiego mianowanego niedawno Xięciem Wołoszczyzny i wręczyć mu oświadczenie, że zaniecha zaraz swojego przedsięwzięcia, skoro istniące dotąd nadużycia uciskające kraj zostaną zniesione.

Oświadczenie to zawiera 48 punktów, wymagające zaradzenia. Wspomniony Pełnomocnik odpowiedział Sludzierowi, że względem tego wszystkiego uczyni przełożenie Xięciu, swojemu Panu.

Sludzier ma 7 dział kruszczowych; z tych trzy są szwedzkie większego wagomiaru, reszta zaś trzy funtowe.

Dnia 27. z. m. podług wyżej wspomnianych wiadomości z Bukarestu wkroczyli Turcy w kilku miejscach do Wołoszczyzny. W Obłestie napadli oni na 30 Arnautów Ypsylantego; z tych wycięli 27. W iednym obwodzie Wołoszczyzny opierali się włościanie pochodowi Tureckiemu; atoli ci potężyli kilku włościan trupem, wyruszyli daley nie ścigając rozproszonych włościan. Woysko Ypsylantego ma być niekontente ze swojego wodza, i czynić mu mocne wyrzuty, że ich zwiodł zapewnieniem, iż Rossyia pochwała iego przedsięwzięcie i poszła mu znaczną siłą dla iego wsparcia.

Niektórzy z Officerów mieli go opuścić i prosić o pozwolenie przyjęcia ich do domu kwarantanny pogranicznej Siedmiogrodzkiej.

Turcy ciągną w znaczney sile ku Bukarestowi, gdzie wszyscy są naywiększą boiaznią przeięci; Metropolia w Bukarescie wraz z pozostałymi znaczniejszymi Boiarami nie sądził być rzeczą pożyteczną oczekiwać przybycia Turków i opuścić miasto, atoli Teodor Sludzier posłał za nim w pogon swoich ludzi, i kazał go zawrócić.